

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
15 У 6248/18
21.12.2018. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Радојке Маринковић, председника већа, Жељка Шкорића и Павела Јонаша, чланова већа, са судским саветником Небојшом Симићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље [REDACTED] из [REDACTED], ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] коју заступа Александар Лазаревић, адвокат из Београда, ул. Џорџа Вашингтона бр. 42, поднетој против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, ради поништаја решења, број: 07-00-02670/2016-03 од 12.03.2018. године, у предмету информација од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 21.12.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије број: 07-00-02670/2016-03 од 12.03.2018. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије да тужиљи [REDACTED] из [REDACTED] ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] надокнади трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је, као неоснован, захтев тужиље за приступ информацијама од јавног значаја, поднет 30.03.2016. године Историјском архиву Пирот у Пироту.

Тужбом поднетом Управном суду дана 12.04.2018. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводима тужбе указује да је дана 30.03.2016. године поднела захтев за прибављање података о подржављењу имовине њеног деде - кат.парц.бр. 1980 КО Пирот, Историјском архиву у Пироту, након тога и жалбу 18.07.2016. године због непоступања

првостепеног органа који ју је писмом – дописом од 27.07.2016. године, обавестио да тражени документ није пронашао. Сматра да је Историјски архив у Пироту био дужан да на њен захтев одговори решењем и да је, сходно члану 15. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, поучи да отклони недостатке захтева. Даље сматра да је тужени погрешно применио закон јер је врло рестриктивно применио члан 5. наведеног закона, оцењујући да је тужила тражила оверену фотокопију а да је постојала могућност само да тражи увид у документ или фотокопију, на који начин је поступљено супротно сврси постојања Повереника као институције која је у служби грађана. Даље наводи да је тужени у свом решењу пропустио да утврди из ког разлога Историјски архив у Пироту није омогућио тужили да изврши увид у документ који садржи тражену информацију. Услед наведеног предложила је да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и обавезе туженог да јој надокнади трошкове управног спора на име састава тужбе у износу од 30.000,00 динара и на име припадајућих такси.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима садржаним у образложењу оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно са одредбом члана 41. став 1. истог закона, нашао да је тужба основана.

Одредбом члана 15. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС”, бр. 120/04...36/10) прописано је да тражилац подноси писмени захтев органу власти за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја (став 1.), да захтев мора садржати назив органа власти, име, презиме и адресу тражиоца, као и што прецизнији опис информације која се тражи (став 2.), ако захтев не садржи податке из става 2. овог члана, односно захтев није уредан, овлашћено лице органа власти дужно је да, без надокнаде, поучи тражиоца како да те недостатке отклони, односно да достави тражиоцу упутство о допуни (став 5.). Ако тражилац не отклони недостатке у одређеном року, односно у року од 15 дана од дана пријема упутства о допуни, а недостаци су такви да се по захтеву не може поступити, орган власти донеће закључак о одбацавању захтева као неуредног (став 6.).

Одредбом члана 16. истог закона, прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави на увид документ који садржи тражену документацију, односно, изда му или упути копију тог документа (став 1.), да ако орган власти није у могућности, из оправданих разлога, да у року из става 1. овог члана обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да о томе, најкасније у року од седам дана од дана пријема захтева, обавести тражиоца и одреди накнадни рок, који не може бити дужи од 40 дана од дана пријема захтева, у коме ће тражиоца обавестити о поседовању информације, ставити му на увид документ који садржи тражену информацију, изда му, односно упути копију тог документа (став 3.), чланом 23. прописано је да се на поступак пред Повереником, примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, а које се односе на решавање другостепеног органа по жалби, осим ако је тим законом другачије

одређено, док је чланом 24. прописано да Повереник доноси решење без одлагања, а најдоцније у року од 30 дана од дана предаје жалбе, пошто омогући органу власти да се писмено изјасни, а по потреби и тражиоцу.

Чланом 236. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10) прописано је да ако је жалбу изјавила странка зато што првостепени орган није донео решење у прописаном року (члан 208. став 2), другостепени орган ће тражити да му првостепени орган саопшти разлоге због којих решење није донесено у року а ако нађе да решење није донесено у року из оправданих разлога, или због кривице странке, одредиће првостепеном органу рок за доношење решења, који не може бити дужи од једног месеца, те ако разлози због којих решење није донесено у року нису оправдани, другостепени орган ће тражити да му првостепени орган достави списе предмета (став 1.) а ако другостепени орган може решити управну ствар према списима предмета, донеће своје решење, а ако не може, сам ће спровести поступак и својим решењем решити управну ствар, те ће изузетно, ако другостепени орган нађе да ће поступак брже и економичније спровести првостепени орган, наложити да то учини и да му прикупљене податке достави у одређеном року, после чега ће сам решити управну ствар (став 2.).

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да тужила основано тужбом указује да је тим решењем повређен закон на њену штету. Наиме, из оспореног решења произлази да је тужени орган у поступку по жалби због ћутања управе, одбио захтев тужиле за приступ информацијама од јавног значаја поднет дана 30.03.2016. године, Историјском архиву Пирот у Пироту, позивајући се на одредбу члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку, у вези члана 23. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, уз образложење да орган власти по захтеву тужиле није поступио у складу са чланом 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, нити је оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву. Међутим, из списка предмета који су достављени суду уз одговор на тужбу произлази да је тужила дана 30.03.2016. године, Историјском архиву Пирот, поднела захтев за приступ информацијама од јавног значаја којим је тражила оверену фотокопију решења о одузимању имовине [REDACTED] за кат.парц.бр. 1980 КО Пирот; да је дана 18.07.2016. године поднела жалбу туженом због непоступања првостепеног органа; да је тужени дописом од 22.07.2016. године тражио од првостепеног органа да се изјасни о разлозима непоступања по захтеву тужиле; да је Историјски архив Пирота, као првостепени орган обавестио Повереника дописом од 28.07.2016. године, да је дана 27.07.2016. године, упутио допис тужилу којим је обавештава да тражени документ није нађен те да је потребно да тужила достави број решења о национализацији или експроприсању имовине, годину национализације и шта је конкретно од имовине национализовано, јер број парцеле није довољан податак за проналажење траженог документа. Код изнетог и наведених одредаба члана 15. и 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, суд налази да се не може прихватити као правилно закључивање туженог да орган власти није поступио по Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја и да није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву. Имајући у виду да се одлуком другостепеног органа по члану 236. став 2. Закона о општем управном поступку преображава суштински начело двостепености у једностепено управно решавање, а како из списка предмета и разлога садржаних у датом образложењу не произлази да су у конкретном случају били испуњени услови да тужени орган у смислу одредбе члана 236. Закона о општем управном поступку одлучи о захтеву странке, Управни суд налази да су оспореним решењем

учињене повреде правила поступања које су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, због чега их је у поновном поступку потребно отклонити.

Суд је ценио наводе изнете у тужби, али их није посебно образлагао, будући да због учињених повреда правила поступања није ценио законитост оспореног решења у материјалноправном смислу.

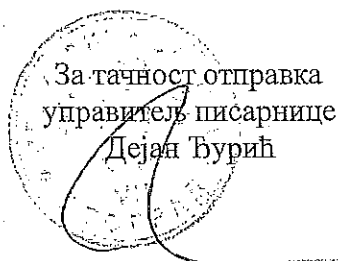
С обзиром да је, по оцени суда, оспореним решењем повређен закон на штету тужиле, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде, а тужени орган је дужан да у поступку поновног одлучивања по жалби, отклони повреду правила поступка на које му је указано овом пресудом, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка које су обавезујуће сагласно члану 69. став 2. Закона о управним споровима.

Одлучујући о захтеву тужиле за накнаду трошкова управног спора, суд је, имајући у виду њен успех у поступку, признао тужилји трошкове које је имала на име састава тужбе од стране адвоката, и то у износу од 16.500,00 динара, сходно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвокату ("Службени гласник РС" бр. 121/12), као и на име таксе на тужбу у износу од 390,00 динара и таксе на одлуку у износу од 980,00 динара, због чега је одлучено као у ставу другом диспозитива пресуде, сагласно одредбама члана 150., 153. и 154. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник Републике Србије", број 72/11...87/18), која се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима. Трошкови до траженог износа од 30.000,00 динара за састав тужбе, нису признати, јер по оцени суда, нису опредељени сагласно адвокатској тарифи.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 21.12.2018. године, 15 У 6248/18

Записничар
Небојша Симић, с.р.

Председник већа - судија
Радојка Маринковић, с.р.

AJ